

Kraków, dnia 8-go października 2020 r.

PROTOKÓŁ

z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 16-go lipca 2020 r. przez Radę Dyscypliny Nauk Chemicznych Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego **dr Łukasza Łapoka**, adiunkta w Zakładzie Chemii Fizycznej i Elektrochemii Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, *w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne*.

Dnia 8-go października 2020 r. odbyło się posiedzenie Komisji Habilitacyjnej w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Łukasza Łapoka w następującym składzie:

Przewodniczący - prof. dr hab. Marcin Hoffmann (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

Recenzent - prof. dr hab. Daniel Gryko (Instytut Chemii Organicznej PAN)

Recenzent - dr hab. Janina Kabatc, prof. UTP (Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy)

Recenzent - prof. dr hab. Inż. Janusz Lewiński (Instytut Chemii Fizycznej PAN)

Recenzent - prof. dr hab. Adam Proń (Politechnika Warszawska)

Członek - dr hab. Kamilla Małek, prof. UJ (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie)

Sekretarz - dr hab. Anna Karewicz (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie)

Obrady Komisji odbywały się w trybie zdalnym za pośrednictwem platformy Microsoft Teams. Na wniosek Komisji obrady poprzedziło spotkanie z Habilitantem (kolokwium habilitacyjne). Przewodniczący Komisji, **prof. dr hab. inż. Marcin Hoffmann**, przywitał zebranych, sprawdził obecność stwierdzając że wszyscy członkowie komisji są obecni i podziękował za uczestnictwo w posiedzeniu Komisji i kolokwium habilitacyjnym. W jego trakcie poruszono przede wszystkim kwestie dotyczące osiągnięć oraz dalszych planów rozwoju naukowego Kandydata, a także planów pozyskiwania środków na własne badania (granty). Kandydat ustosunkował się również do zarzutów podniesionych w recenzjach.

W trakcie spotkania **Profesor Gryko** zauważył, iż Kandydat posiada dobry warsztat badawczy, jednak wskazane byłoby skoncentrowanie wysiłków badawczych Kandydata na otrzymaniu zupełnie nowych strukturalnie związków lub też na wprowadzenie dalej idących modyfikacji, co powinno zwiększyć liczbę cytowań i rozpoznawalność Kandydata w międzynarodowym środowisku naukowym. Do tej opinii przychylił się również **prof. dr hab. Janusz Lewiński**. Kandydat zauważył, iż prowadzone przez niego w ostatnich latach badania barwników aza-BPDIPY są stosunkowo nowe (intensywne badania prowadzone nad nimi na świecie to ostatnie kilkanaście lat), i zostały opublikowane w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Wskazał też na

ilość prac powstających w ostatnich latach i wciąż rosnącą konkurencyjność środowiska naukowego, co sprawia, iż uzyskiwanie zupełnie nowych struktur o interesujących właściwościach jest coraz trudniejsze. W odpowiedzi na zapytanie **dr hab. Janina Kabatc, prof. UTP** dotyczące planów badawczych Kandydat wspomniał o prowadzonych obecnie syntezach nowych barwników skwarynowych oraz o trwających od kilku miesięcy badaniach biologicznych na liniach komórkowych, które mają zweryfikować zastosowanie otrzymanych dotąd fotosensybilizatorów w terapii fotodynamicznej. Kandydat odniósł się również do zarzutów zawartych w recenzji **prof. dr hab. Adama Pronia**, a każda z uwag krytycznych została szczegółowo przedyskutowana w polemice Habilitanta z recenzentem. W trakcie rozmowy z Kandydatem **dr hab. Janina Kabatc, prof. UTP** zwróciła też uwagę, iż cykl nie zawiera żadnej pracy jednoautorskiej, co byłoby wskazane. Kandydat wyjaśnił, że w prowadzonych badaniach brali udział głównie jego studenci oraz osoby z innych ośrodków, które dysponowały odpowiednią aparaturą. Kandydat przyznał, iż mógł napisać jednoautorską pracę przeglądową. **Dr hab. Kamilla Małek, prof. UJ** zapytała o obecne współprace międzynarodowe Kandydata, który wyjaśnił, że nie ma obecnie szerszej współpracy międzynarodowej, co jest spowodowane względami pragmatycznymi – współpracuje głównie z fotofizykami w kraju, którzy dysponują odpowiednią, zaawansowaną aparaturą, a bliskość tych ośrodków ułatwia systematyczną współpracę. **Prof. dr hab. Marcin Hoffmann** poprosił o informacje o plany związane z pozyskiwaniem zewnętrznego finansowania. Kandydat wskazał, że planuje pozyskanie środków z NCN.

Doktor Łukasz Łapok złożył dokumentację obejmującą:

- I. Wniosek z dnia 22 lutego 2020 roku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne, skierowany do Rady Doskonałości Naukowej.
- II. Dane kontaktowe Wnioskodawcy.
- III. Kopię dyplomu doktora nauk chemicznych Uniwersytetu w Bremie (Niemcy) wraz z poświadczonym tłumaczeniem przysięgłym z języka niemieckiego
- IV. Autoreferat w języku polskim zawierający omówienie osiągnięcia naukowego Habilitanta pod tytułem *„Nowe fotosensybilizatory aktywne w zakresie światła widzialnego i bliskiej podczerwieni – synteza i właściwości”*.
- V. Wykaz osiągnięć naukowych oraz informację o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki.
- VI. Oświadczenia współautorów o udziale w pracach zbiorowych, których samodzielna i wyodrębniona część stanowi osiągnięcie naukowe Habilitanta.
- VII. Kopie dziewięciu powiązanych tematycznie publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe.

Przewodniczący Komisji, **prof. dr hab. inż. Marcin Hoffmann**, po zakończeniu kolokwium habilitacyjnego stwierdził, iż wpłynęły i zostały dołączone do dokumentacji postępowania habilitacyjnego wszystkie wymagane

recenzje (cztery), które zawierają konkluzje wskazujące na spełnienie przez dr Łukasza Łapoka warunków stawianych w postępowaniach habilitacyjnych. Przewodniczący podziękował Recenzentom za wnikliwość w opracowaniu recenzji. Członkowie komisji oświadczyli, że zapoznali się z opiniami recenzentów, przekazanymi przez sekretarza komisji, po ich skompletowaniu, drogą elektroniczną wszystkim członkom komisji. Członkowie komisji oświadczyli także, iż zapoznali się z treścią dokumentów przedstawionych Radzie Dyscypliny Naukowej przez dr Łukasza Łapoka. Przewodniczący poinformował również, że Habilitant nie wnosi o tajne głosowanie w swojej sprawie, zatem głosowanie odbędzie się w sposób jawny.

Przewodniczący Komisji przedstawił najważniejsze fakty dotyczące postępowania habilitacyjnego dr Łukasza Łapoka:

- w 2006 r. Ł. Łapok otrzymał stopień doktora nauk przyrodniczych Uniwersytetu w Bremie (Niemcy), na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „*Synthesis and photocatalytic properties of new water-soluble phthalocyanines and related compounds*”, wykonanej pod kierunkiem prof. Dietera Wöhrle.
- w latach 2010-2011 dr Łapok był zatrudniony na stanowisku naukowo-technicznym w Zakładzie Chemii Fizycznej i Elektrochemii na Wydziale Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Od roku 2011 do chwili obecnej dr Łapok jest zatrudniony w tym samym zakładzie na stanowisku adiunkta.
- jako podstawę wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne dr Łapok przedstawił cykl dziewięciu (9) opublikowanych prac, a osiągnięcie naukowe zatytułował „Nowe fotosensybilizatory aktywne w zakresie światła widzialnego i bliskiej podczerwieni - synteza i właściwości”.
- prace stanowiące podstawę do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego zostały opublikowane w latach 2016-2020 w czasopiśmie uwzględnionych w bazie Web of Science. Sumaryczny pięcioletni współczynnik oddziaływania wg bazy JCR (z dnia 02.03.2020) wynosi 31,31, zaś suma punktów MNISW to 890. Według bazy Scopus (stan na dzień 02.03.2020) były one cytowane 39 razy. Każda z prac przedstawionych jako osiągnięcie naukowe jest wieloautorska. Prace liczą od trzech do siedmiu autorów. W trzech z nich dr Łapok jest autorem pierwszym i jednocześnie korespondencyjnym, w pozostałych jest autorem korespondencyjnym. Kandydat przedstawił wkład do każdej publikacji, który w każdej z prac z cyklu ma charakter wiodący (50-70 %). Do wniosku zostały dołączone stosowne oświadczenia współautorów, którzy określili swój wkład w powstanie prac. Analiza tych oświadczeń potwierdza iż dr Łapok właściwie ocenił swój wkład w powstanie prac zgłoszonych jako osiągnięcie habilitacyjne.
- sumaryczny dorobek Kandydata (wg dostarczonej dokumentacji) stanowi 31 publikacji wieloautorskich w czasopiśmie o sumarycznym współczynniku oddziaływania 112,611 (średnia wartość $IF_{5-letni}$: 3,75). Prace te były cytowane 474 razy. Indeks Hirscha wg bazy Scopus wynosi 11.
- dr Łapok jest również współautorem 1 patentu zagranicznego (USA) oraz dwóch zgłoszeń patentowych w urzędzie patentowym USA.
- dr Łapok był kierownikiem projektu NCN oraz wykonawcą w 4 projektach, z których jeden realizował na Uniwersytecie w Bremie jako doktorant, jeden w New Jersey University of Technology jako postdoc (grant armii

USA) zaś dwa, finansowane odpowiednio przez FNP i NCBI, na Wydziale Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

- według dostarczonych materiałów Kandydat był współautorem 30 wystąpień konferencyjnych (w tym jednego w formie osobiście wygłoszonego komunikatu ustnego oraz 29 posterów) na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych.
- przed uzyskaniem tytułu doktora Ł. Łapok odbył staż na Universität Bremen/Niemcy, w ramach programu Erasmus/Socrates (2001, jeden semestr, laboratorium prof. Frantza-Petera Montfortsa), a następnie dwa staże krótkoterminowe: w Universidad Autónoma de Madrid, Facultad de Ciencias, Hiszpania (2002, dwa miesiące, laboratorium prof. Tomás Torresa) oraz w Laboratory for Photonics and Interfaces, Swiss Federal Institute of Technology, Lausanne, Szwajcaria (trzy tygodnie, 2004, laboratorium prof. Michaela Grätzela).

Staż podoktorskie (postdoc) dr Łapok odbył najpierw w New Jersey University of Technology USA (Department of Chemistry & Environmental Science, 2006-2009), następnie na Uniwersytecie Jagiellońskim w ramach grantu TEAM (Uniwersytet Jagielloński, Wydział Chemii, 2009-2013, laboratorium prof. Marii Nowakowskiej). Staże krótkoterminowe po uzyskaniu tytułu doktora obejmowały pobyt w Pacific Northwest National Laboratory, Richland, USA, (dwa tygodnie, 2008) oraz Instytucie Chemii Fizycznej PAN, Warszawa (2014, laboratorium prof. Jacka Waluka).

- w dokumentacji znajdują się także informacje na temat zajęć dydaktycznych (wykłady, laboratoria/pracownie) jakie Kandydat prowadzi na macierzystym Wydziale, w tym opracowany i prowadzony przez Habilitanta wykład w języku angielskim „Application of dyes for tumor imaging and photodynamic therapy”. Zajęcia te są/były przeznaczone dla studentów różnych kierunków: Chemii, Chemii Medycznej, Biochemii oraz Biologii. Habilitant był promotorem pomocniczym 2 prac doktorskich, które zostały obronione z wyróżnieniem, a także 4 prac magisterskich i 7 licencjackich; był również recenzentem 2 prac licencjackich i 1 magisterskiej oraz recenzentem pracy doktorskiej dla Adedayo Fashina, Rhodes University, RPA.

Po przedstawieniu ww. informacji Przewodniczący Komisji poprosił członków komisji o przedstawienie swoich opinii.

Jako pierwszy głos zabrał **prof. dr hab. Daniel Gryko**, który stwierdził, iż przedstawiony wniosek habilitacyjny ocenia jako dużo lepszy niż większość recenzowanych przez Niego, licznych habilitacji. Jednocześnie wyraził zaniepokojenie tym, że Kandydat planuje kontynuowanie dotychczasowej tematyki łączącej stosunkowo niewielkie modyfikacje znanych i często badanych barwników (ftalocyjaniny, aza-BODIPY) z badaniami fotofizycznymi i fizykochemicznymi w kierunku możliwych zastosowań. **Profesor Gryko** stwierdził, iż jego zdaniem jest to błędne podejście i Kandydat powinien skoncentrować się na odkrywaniu nowych struktur chromoforów, zaś badania właściwości barwników, które i tak wykonuje w części we współpracy z innymi ośrodkami, pozostawić fotofizykom. Wyraził też obawę, iż kontynuacja badań w sposób analogiczny do

dotychczasowego może znacząco utrudnić uzyskanie finansowania ze względu na bardzo dużą konkurencję, a co za tym idzie, utrudnić rozwój dalszej kariery naukowej i stworzenie własnego zespołu badawczego.

Następnie swoją opinię wyraził **prof. dr hab. Janusz Lewiński**, który stwierdził, iż oceniany wniosek habilitacyjny spełnia wszystkie wymagania ustawowe i zwyczajowe oraz że wniosek ten jest znacząco ponad średnią jeśli chodzi o habilitacje krajowe, które wcześniej recenzował. Przychylił się do zdania **prof. dr hab. Daniela Gryko**, iż Kandydat powinien poszerzyć swoją tematykę w przyszłości, co wskazał Kandydatowi podczas rozmowy i co powinno zostać przyjęte jako życzliwa rada; nie wpływa to jednak na wysoką ocenę samego wniosku. **Profesor Lewiński** stwierdził, że oceniając wnioski habilitacyjne zwraca szczególną uwagę na prace opublikowane w międzynarodowych czasopiśmie o wiodącym znaczeniu w danej dziedzinie, a niestety większość ocenianych przez niego krajowych habilitacji nie spełnia tego warunku. Kandydat posiada w swoim dorobku pracę opublikowaną w czasopiśmie „Chemistry – A European Journal”, które ma dużą rozpoznawalność w świecie naukowym i to nie tylko w zakresie określonej, wąskiej dziedziny chemii, ale chemii w ogólności, co świadczy o dobrej jakości rozpatrywanego wniosku. Publikacja ta powstała jako wynik udanego połączenia syntezy organicznej oraz badań fizykochemicznych. Cały dorobek publikacyjny Kandydata **Profesor Lewiński** ocenił znacznie powyżej typowych habilitacji recenzowanych w kraju. Podkreślił również, że Habilitant jest autorem korespondencyjnym wszystkich prac w cyklu habilitacyjnym. Zwrócił też uwagę, iż Kandydat odbył liczne staże naukowe zagraniczne i krajowe oraz, co bardzo istotne, pozyskał grant na badania.

Dr hab. Janina Kabatc, prof. UTP w swojej opinii o przedstawionej do oceny habilitacji stwierdziła, że dorobek naukowy Kandydata jest satysfakcjonujący, opublikował 9 bardzo dobrych publikacji naukowych w renomowanych czasopiśmie. Kandydat zdobył również grant na badania i stworzył swój warsztat badawczy. W rozmowie z Komisją Kandydat ujawnił, iż ma pomysł na przyszłość, planuje badania nad nową grupą chromoforów i Jej zdaniem na tym etapie kariery naukowej wykonał wszystko to, co powinien.

Z kolei głos zabrał **prof. dr hab. Adam Proń**, który stwierdził, iż dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr. Łukasza Łapoka w pełni uzasadnia pozytywną rekomendację jego wniosku habilitacyjnego. Kandydat ma szereg zalet, jest naukowcem wszechstronnym, a otrzymane przez niego związki są ciekawe z punktu widzenia praktycznych zastosowań. **Profesor Proń** nadmienił, iż znalazł w publikacjach Habilitanta pewne uchybienia, dodając jednak, że jest to zjawisko powszechne. Powołał się w tym miejscu na swoje długoletnie doświadczenie w ocenach wniosków habilitacyjnych. Od uzyskania habilitacji uczestniczył on bowiem w ponad stu procedurach habilitacyjnych w Polsce i za granicą: jako przewodniczący komisji lub recenzent, a także jako recenzent i uczestnik kolokwium habilitacyjnych w dawnej procedurze awansowej. **Profesor Proń** podkreślił również zalety autoreferatu Habilitanta. Autoreferat ten napisany jest poprawną polszczyzną oraz wyróżnia się wyjątkową klarownością. Cechy stają się, niestety, coraz rzadsze nie tylko w przypadku wniosków habilitacyjnych, ale także wniosków o tytuł profesora nauk chemicznych. Dr Łapok posiada więc wszystkie cechy dobrego wykładowcy, co jest bardzo ważne biorąc pod uwagę, iż jest on pracownikiem uczelni. Należy zatem jedynie życzyć Kandydatowi powodzenia w dalszej karierze naukowej.

Następnie głos zabarała **dr hab. Kamilla Małek, prof. UJ**. Stwierdziła, że jej opinia o przedstawionym dorobku kandydata jest bardzo pozytywna. Dorobek naukowy Kandydata ocenia jako w pełni satysfakcjonujący na tym etapie kariery naukowej, zarówno pod względem ilości jak i jakości opublikowanych prac. Na podkreślenie zasługuje doświadczenie Kandydata uzyskane w ramach staży zagranicznych, które wciąż niestety nie jest standardem wśród młodych naukowców. Na docenienie zasługuje również zdobycie finansowania badań w postaci grantu. **Dr hab. Kamilla Małek, prof. UJ** zwróciła również uwagę, że biorąc pod uwagę wątpliwości niektórych Członków Komisji dotyczące tematyki badawczej Kandydata i planów jej rozwoju należy pamiętać, że swój doktorat wykonał w Niemczech, a następnie pracował na stażu podoktorskim w Stanach Zjednoczonych, po czym wrócił do Polski, gdzie rozpoczął pracę w zespole naukowym kierowanym przez Prof. Nowakowską, który zajmował się głównie fotochemią i fizykochemią. Na wczesnych etapach kariery Kandydat nie posiadał zatem, jak wielu innych młodych naukowców, jednego mentora, który mógłby wspomóc rozwój jego kariery naukowej.

Dr hab. Anna Karewicz stwierdziła, że dorobek Kandydata jest znaczny i odpowiedni do uzyskania habilitacji, a pod względem jakości jest jednym z lepszych w kontekście wymagań stawianych na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jednocześnie chciała podkreślić, iż Kandydat pracę na Wydziale Chemii rozpoczął w zespole, który zajmował się głównie fotochemią i fizykochemią. Kandydat przez ostatnie kilka lat stworzył swoje własne laboratorium syntetyczne, pozyskał grant, z którego to laboratorium wyposażył, a także pozyskał studentów, z których dwie osoby prowadził jako promotor od licencjatu do magisterium i dalej jako promotor pomocniczy aż do uzyskania doktoratu. Jest wymagającym, ale troskliwym opiekunem i dobrym nauczycielem i z pewnością jest właściwą osobą do kształcenia młodej kadry naukowej i tworzenia zespołu naukowego.

Dyskusję nad działalnością naukową, dydaktyczną i organizacyjną dr Łukasza Łapoka podsumował **prof. dr hab. Marcin Hoffmann**, wskazując, że osiągnięcia Kandydata we wszystkich przedstawionych wyżej aspektach spełniają ustawowe i zwyczajowe warunki stawiane w przewodach habilitacyjnych. Poziom wniosku habilitacyjnego ocenił na powyżej średniej w dyscyplinie chemia i podkreślił dobry dorobek publikacyjny Kandydata, zdolność pozyskiwania środków na badania oraz funkcję promotora pomocniczego w dwóch doktoratach, co nie jest obecnie częste.

W tym stanie faktycznym i prawnym Przewodniczący sformułował tekst uchwały i poddał ją pod głosowanie jawne.

UCHWAŁA NR 1 KOMISJI HABILITACYJNEJ Z DNIA 8 PAŹDZIERNIKA 2020 ROKU

Komisja habilitacyjna z uwagi na spełnienie przez Pana doktora Łukasza Łapoka wymogów ustawowych i zwyczajowych wyraża **pozytywną opinię** w sprawie nadania Mu stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki chemiczne oraz **rekomenduje** Radzie Naukowej Nauk Chemicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego nadanie doktorowi Łukaszowi Łapokowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne.

Po oddaniu głosów przez członków Komisji Przewodniczący stwierdził, że w głosowaniu jawnym udział wzięło 7-miu członków Komisji habilitacyjnej spośród 7-miu uprawnionych. Za przyjęciem uchwały oddano 7 głosów, innych głosów nie było, w związku z tym uchwała została przyjęta.

Wobec braku dalszych głosów i wyczerpania porządku obrad Przewodniczący zamknął posiedzenie Komisji habilitacyjnej.

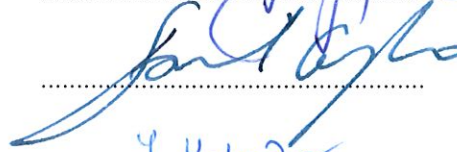
Niniejszą uchwałę, zgodnie z ust. 2a art. 179 ustawy z dn. 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, z późn. zm.) podpisuje Przewodniczący Komisji.

Podpisy Członków Komisji Habilitacyjnej:

prof. dr hab. Marcin Hoffmann - Przewodniczący

prof. dr hab. Daniel Gryko - Recenzent

Dr hab. Janina Kabatc, prof UTP – Recenzent

prof. dr hab. Inż. Janusz Lewiński – Recenzent

Prof. dr hab. Adam Proń – Recenzent

Dr hab. Kamilla Małek, prof. UJ – Członek

Dr hab. Anna Karewicz – Sekretarz

